

Reenen verkozen tot reuniecommissaris en den heer J. P. Barth tot zijn plaatsvervanger, en dat er ruim 60 novieten ingeschreven zijn waaronder voor de eerste maal 6 wis- en natuurkundigen. Wat de toekomst brengen zal, valt moeilijk te voorspellen. Wel is dit zeker, dat de onrust en verwarring, die alle levensverhoudingen epidemisch heeft aangetaast, ook ons studentenleven niet onberoerd zal laten. We leven immers niet op een eiland van gelukzaligen ver buiten de bewogenheid der wereld. De oeconomische omstandigheden zullen velen onzer tot een minder onbekommerd studentenbestaan dwingen, de steeds zwaardere eischen, die ons gesteld worden, 't dreigend teveel aan intellectueelen, dat tot een hinderlijke concurrentie aanleiding kan worden en tot een jachtig, kleurloos studentenbestaan dringen, de geheele situatie, die de toekomst zoo donker en raadselachtig maakt, zal ook haar invloed in ons Corpsleven wel doen gelden. We behoeven ons echter door dit alles niet te laten bevangen door een onevenwichtig peur de vivre nog minder door frivole onverschilligheid.

Wanneer we juist nu in blij vertrouwen op denzelfden God, Die ons aan deze stichting samenbracht en Die in Zijn Held Jezus de stuwkracht van ons gemeenschappelijk en persoonlijk leven wil zijn, voortleven, dan zijn er nog mogelijkheden genoeg voor ons Corps en is er nog genoeg te doen voor de besten onder ons, die zich wijden willen aan de gemeenschap.

Als de thans nog voorkomende halfvijandige neutraliteit over de geheele linie plaats maakt voor bewustzijn van saamhoorigheid, wanneer trouwe samenwerking en constructieve ideeën de laffe critiek vervangen, waarbij men zelf buiten schot blijft, dan kan 't Corps ook in 't komende jaar zijn dienst blijven verrichten tot 't wekken van een studentengemeenschap, die de ernstige vreugde en heerlijke vrijheid der slaven van Christus kent.

In 't levende vertrouwen Nil Desperandum Deo Duce spreek ik dan ook den ouden wensch uit Vivat, Crescat, floreat Corpus nostrum!
